

[Ninn-Hansen.]

set i dagspressen, at der har været udtalelser, der ikke synes at støtte synspunktet om den 1. januar 1969. Men jeg forstår, at finansministeren trods disse udtalelser vil have gennemført loven til den tid. Jeg vil gerne spørge, om det forholder sig sådan, og om vi i ligningslovsudvalget får lejlighed til at se udtalelserne fra kommunale organisationer og fra anden side. Der kunne måske være et og andet i den forbindelse, vi gerne vil have lejlighed til at vurdere, og vi vil selvfølgelig i dette som i andre spørgsmål sagligt arbejde på at få mest mulig indflydelse på lovgivningen.

Ømann: Det var dog en kolossal jalousi, den konservative ordfører her gav udtryk for med hensyn til, hvorledes dette ligningslovsforslag er blevet til. Jeg må sige, at jeg ikke rigtig forstår hvorfor. Det kan da læses i et officielt dokument, som den konservative ordfører oven i købet gav udtryk for at han kendte, nemlig den betænkning, der blev afgivet af kildeskatteudvalget. Der står alle de forholdsregler nævnt, som nu søges gennemført ved det foreliggende ligningslovsforslag, bortset fra en enkelt mindre ting vedrørende familiefonds, og jeg kan da sige, at det har SF ikke haft noget med at gøre.

I øvrigt er principdebatten vedrørende skattefradragsreglen jo allerede ført, og jeg skal ikke gentage mig selv på dette sted. Det er yderligere sådan, at finansministeren allerede i dag ved fremsættelsen af udskrivningslovsforslaget med de nye skalaer har angivet grunden til, at mit parti har kæmpet så hårdt for at komme af med denne skattefradragsregel, nemlig ønsket om at opnå de lave marginalskatteprocenter.

Jeg kan ikke deltage i beklagelsen af, at kommuneskattefradragsreglen ikke er blevet bevaret. Det vil vise sig at være godt, godt for skatteadministrationen og også godt i andre henseender, at man fik afskaffet også denne del af skattefradragsreglen. Jeg kan ikke se, at der skulle være nogen som

helst hindringer for at klare forholdet mellem fattige og rige kommuner på en anden måde. Jeg synes i øvrigt, at det er forkert at lade den udligningsordning, som kommuneskattefradragsreglen har betydet, tilsløre, hvordan kommunernes økonomi egentlig er, og hvordan der i virkeligheden ydes statstilskud til de forskellige kommuner. Det må kunne ordnes på en mere åben og direkte facon.

Ligningslovsforslagets foranstaltninger til imødegåelse af urimeligheder ved skattefradragsreglens ophævelse er jo de samme, som tidligere har været behandlet her i tinget bortset fra visse supplerende regler. Jeg er enig i, at en regel af den foreslåede art ikke kan undværes; men spørgsmålet er for mig, om den er tilstrækkelig. Den løser et problem for dem, der ved fradragsreglens bortfald har et uforholdsmæssig stort skattefradrag, der ikke kommer til udnyttelse — uforholdsmæssig i forhold til den normalkompensation, som de nye skalaer med lavere procenter jo automatisk giver. Men som det allerede er påpeget her i dag, løser reglen kun delvis og indirekte problemet om ligestilling mellem dem, der har forudbetalt overdrevent meget ved nyårstid, og dem, der ikke har forudbetalt. Der har været mange forslag fremme til en praktisk løsning af dette problem. Det mest nærliggende har vel været ideen om at tillade fradrag af resterende, ikke tidligere fradragne skatter for skatteåret 1966-67. Men alle ideerne har lidt af betydelige mangler. Mit partis stilling til denne sag er, at man nu i udvalget aktivt må gå ind for en løsning også af denne side af problemet, og kan der findes en praktisk fremkommelig løsning, må den gennemføres. Hvis udvalget må konstatere, at en sådan løsning ikke findes, ja, så må det klart tilkendegives befolkningen hvorfor.

Ligningsloven indeholder to bestemmelser om gaveydelse, der kan trækkes fra på selvangivelsen. Vi har § 8 A om gaver op til 1.000 kr., der kan fradrages, hvis de er skænket til et af de statsautoriserede